

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 19C/43/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115203632
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Bošková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2017:1115203632.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou Mgr. Magdalénou Boškovou v právnej veci žalobcu: Z. P. Š., W. U. R. M. XX, XXX XX Bratislava, Q.. XX.XX.XXXX, právne zastúpený: Marko & Overton-Fox, s. r. o., IČO: 47 246 936, advokátska kancelária so sídlom Karpatská 18, 811 05 Bratislava, proti žalovanému: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, IČO: 60 3481, so sídlom Primaciálne nám. 1, 841 99 Bratislava, v konaní o zaplatenie 3 100,95 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Žalovaný n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 05.02.2015, sa žalobca domáhal, aby súd vydal rozsudok, ktorým zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3 100,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 01.02.2015 až do zaplatenia, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň sa domáhal aj náhrady trov konania.

1.1. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že je podielovým spoluvlastníkom pozemkov nachádzajúcich sa v meste Bratislava, okres Bratislava Z., X.. Ú.. D., parcely Registra E, evidované na S. Č.. XXXX, pričom jeho spoluvlastnícky podiel obsahuje X/XXX. Žalovaný je vlastníkom nehnuteľností postavených na vyššie uvedených pozemkoch v spoluvlastníctve žalobcu, a to požiarna zbrojnica a Mestská polícia v Dúbravke a vecí slúžiacich na užívanie spolu s touto stavbou, a to parkovisko a príjazdové komunikácie. Na základe grafickej identifikácie vypracovanej žalovaným je zřejmé, že žalovaný užíva z vyššie uvedených pozemkov 9662 m². Predmetná stavba vo vlastníctve žalovaného je postavená na pozemkoch v podielovom spoluvlastníctve žalobcu a v katastri nehnuteľností je evidovaná ako jedna stavba s jedným súpisným číslom, ktorej výlučným vlastníkom je žalovaný. Rovnako bola vypracovaná identifikácia parciel a samotný žalovaný priznal užívanie parciel vo vlastníctve žalobcu v materiáloch predložených na rokovanie jeho orgánov. Užívanie pozemkov žalovaným nie je medzi účastníkmi konania sporné.

1.2. V minulosti nedošlo k vysporiadaniu vzťahov k pozemkom v spoluvlastníctve žalobcu. Žalovaný však vlastní a tak užíva stavby na tomto pozemku. Žalovaný užíva pozemky jednak tým, že má na nich postavenú stavbu, a to požiarnu zbrojnicu a budovu mestskej polície vo svojom vlastníctve a jednak tým, že zvyšnú časť pozemkov využíva v súvislosti s postavenými nehnuteľnosťami ako priestor, na ktorom je príjazd a prístup, ako aj odstavná plocha parkovisko. Žalovaný sa na podnet žalobcu opakovane verbálne vyjadroval o svojej snahe usporiadať vlastnícke vzťahy a v roku 2006 vypracoval podklady pre rozhodnutie mestského zastupiteľstva, ktoré mohlo majetkové vzťahy vysporiadať. Žalobca dokonca opakovane ponúkol žalovanému predmetné pozemky v jeho spoluvlastníctve na predaj. Žalovaný však

zostal vo veci nečinný s odôvodnením, že jeho orgány neprijali potrebné rozhodnutie. V minulosti sa viedlo a v súčasnosti sa ešte aj vedie v súvislosti s predmetnými nehnuteľnosťami v podielovom spoluvlastníctve žalobcu a ich užívaním zo strany žalovaného niekoľko súdnych konaní na Okresnom súde v Bratislave. Predmetom tohto konania je však nárok za obdobie od 26.12.2012 do 26.12.2014.

1.3. Právny vzťah medzi účastníkmi konania v súčasnosti upravuje zákon č. 66/2009 Z. z., pričom medzi účastníkmi nie je sporné, že nehnuteľnosť vo vlastníctve žalovaného má charakter stavby, ktorá prešla do vlastníctva žalovaného z vlastníctva štátu. Žalobca poukázal na zákon č. 66/2009 Z. z., a to na § 1 ods. 1, § 4 ods. 1 tohto zákona, ako aj na § 4 ods. 2 tohto zákona.

1.4. Je zrejmé, že žalobca vecné bremeno v súlade so zákonom trpí. Ani v zmysle právnej úpravy nevzniká však vecné bremeno bezodplatne. Je preto potrebné vychádzať zo všeobecnej hodnoty vecného bremena. Zákon č. 66/2009 Z. z. vytvára priestor na komplexné vyriešenie vzťahov pozemkov do budúcnosti, a to v rámci pridelenia náhradného pozemku alebo pozemkových úprav. Zákon predpokladá, že vlastníci pozemkov zastavaných stavbami vo vlastníctve miest a obcí získajú náhradné pozemky. Následne až potom ako prestane žalovaný užívať pozemok žalobcu, pretože žalobca získa iný nezaťažený pozemok, odpadne potreba vecného bremena, ako aj platby za jeho zriadenie. Do tohto okamihu je však žalovaný povinný platiť odplatu a neexistuje právny dôvod na bezplatné užívanie. Odplata za vecné bremeno a usporiadanie vlastníctva v rámci pozemkových úprav sú dva samostatné inštitúty.

1.5. Žalobca do dnešného dňa náhradný pozemok nedostal. Samotný žalovaný doteraz žiadny náhradný pozemok neponúkal, hoci zákon č. 66/2009 Z. z. predpokladá práve aktivitu zo strany vlastníka stavby.

1.6. Podľa názoru žalobcu je na mieste aplikovať ústavne konformný výklad zákona č. 66/2009 Z. z. Zriadenie vecného bremena k pozemku v podielovom spoluvlastníctve žalobcu je nesporne núteným obmedzením jeho vlastníckeho práva. Takéto obmedzenie tak nemôže byť neodplatné a je nutné zaplatiť vlastníkovi za jeho náhradu. Iný výklad by bol podľa názoru žalobcu v rozpore s ust. čl. 20 ods. 4 Ústavy SR. V tejto súvislosti žalobca poukázal aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 31/04 zo dňa 17.12.2004.

1.7. Žalobca poukázal na rozhodovaciu činnosť Okresného súdu Bratislava I, ako aj na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Bratislave. Osobitne na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava zo dňa 28.05.2012 č. k. 6Co/154/2012-113.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom OS Bratislava I dňa 10.06.2015 uviedol, že Hlavné mesto SR Bratislava je podľa listu vlastníctva č. XXX vlastníkom budovy požiarnej zbrojnice, ktorej menšiu časť užíva mestská polícia. Väčšia časť budovy je podľa nájomnej zmluvy prenajatá Ministerstvu vnútra SR za symbolické nájomné. Hlavné mesto SR Bratislava sa v rámci decentralizácie štátnej správy stalo vlastníkom množstva stavieb medzi ktorých patria aj budovy požiarnej zbrojnice, ktoré boli postavené na majetkovoprávne neusporiadaných pozemkoch. Znamená to, že v súčasnosti je vlastníkom množstva stavieb, ktoré naň zákonom preniesol štát, avšak bez poskytnutia akýchkoľvek finančných prostriedkov, ktoré by umožnili mestu odškodniť vlastníkov takto zabraných pozemkov. V úsilí riešiť túto situáciu prijalo mestské zastupiteľstvo uznesenie na základe ktorého bola žiadateľom o majetkovoprávne usporiadanie takýchto pozemkov ponúknutá kúpna cena 35,- Sk za m², t. j. 1,16 Eur za m². S výškou vecného bremena, ktorú žalobca žiada zaplatiť Hlavné mesto SR nesúhlasí, nakoľko pozemky v k. ú. Dúbravka nevyužíva za účelom podnikania, ale sú využívané vo verejnom záujme.

3. V replike, doručenej Okresnému súdu Bratislava I dňa 22.03.2017, žalobca uviedol, že medzi účastníkmi konania nie je sporné, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom pozemkov zapísaných na S. Č.. XXXX, pričom sporné nie je ani to, že žalovaný je vlastníkom nehnuteľností postavených na vyššie uvedených pozemkoch v podielovom spoluvlastníctve žalobcu. Na základe grafickej identifikácie vypracovanej orgánmi správy katastra žalovaný užíva z uvedených pozemkov, ktoré sú v podielovom spoluvlastníctve žalobcu spolu 9662 m².

3.1. Javí sa, že sporné nebude medzi účastníkmi ani to, že je potrebné uplatniť právnu úpravu podľa zákona č. 66/2009 Z. z.

3.2. Žalovaný fakticky nepopiera uplatnený nárok. Rovnako žalovaný nespochybňuje vo svojom vyjadrení všeobecnú hodnotu vecného bremena ustálenú súdnym znalcom v predložennom znaleckom posudku č. 1/2015. Tvrdenia žalovaného, že pozemky v spoluvlastníctve žalobcu slúžia na verejný účel nepovažuje žalobca za relevantné pri stanovení výšky plnenia. Žalobca nie je v zmysle žiadneho právneho predpisu ani ustálených zvyklostí subjektom, ktorý by mal na svoje náklady plniť verejné funkcie a verejnoprospešné funkcie. Takýmto subjektom je žalovaný, ktorý na ten účel disponuje právomocou, ako aj prostriedkami z verejných zdrojov. Žalobca žiadne takéto prostriedky nepoberá. Odplatu nemôžu určovať interné rozhodnutia žalovaného. Navyše žalovaný pritom stále opomína, že ako protihodnotu za prenajatie stavby Ministerstva vnútra SR získava od ministerstva vnútra do užívania iné nehnuteľnosti. Do dnešného dňa vlastnícke vzťahy žalovaný so žalobcom neusporiadal, pričom v takomto stave sú pozemky prakticky od roku 1991. Na základe vyššie uvedených skutočností sa žalobca opätovne domáhal, aby súd jeho nároku uvedenom v petíte žaloby vyhovel.

4. V duplike žalovaného, doručenej Okresnému súdu Bratislava I dňa 02.06.2017, žalovaný uviedol, že sa plne pridržiava svojho vyjadrenia zo dňa 02.06.2015 a zároveň tvrdí, že žalovaný má upravený právny vzťah k sporným pozemkom ex lege, t. j. zákonom č. 66/2009 Z. z., ktorý sa stal platný a účinný dňom 01.07.2009. Podľa ust. § 4 tohto zákona, ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou. Z toho vyplýva, že k takýmto pozemkom vzniklo dňom 01.07.2009 zákonné vecné bremeno, ktoré je vlastníkom pozemkov povinný strpieť do realizácie majetkovoprávneho usporiadania formou zámeny pozemkov, prípadne do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území. V predmetnom zákone sa neuvádza, že ide o bezodplatné zriadenie tohto práva, a to ani nenamieta. Namieta však spôsob a formu uplatnenia náhrady, ktorá podľa návrhu má znaky opakovaného plnenia, nakoľko si žalobca uplatňuje zaplatenie úhrady za užívanie predmetných pozemkov vždy po uplynutí dvoch rokov. Predmetom tohto konania sú nároky za obdobie od 26.12.2012 do 26.12.2014. Žalovaný namieta, že sa jedná o opakované plnenie, a to z nasledujúcich dôvodov:

4.1. K obmedzeniu vlastníckeho práva žalobcu došlo na základe jednej skutočnosti, a to postavenia stavby na pozemku žalobcu. Žalovaný si je vedomý toho, že toto obmedzenie stále trvá, ale aj napriek tomu si nemožno danú situáciu vysvetľovať tak, že má charakter opakujúceho sa plnenia. Žalovaný má za to, že ide o jednorazové plnenie, ktoré má charakter majetkového práva podliehajúce premlčacím lehotám podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré bolo možné uplatniť prvýkrát po nadobudnutí účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z. a podľa § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia lehota je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Z uvedeného namieta premlčanie uplatneného nároku.

4.2. Ďalej žalovaný uviedol, že v danom prípade je vecné bremeno zriadené zákonom, teda ide o výraz vôle zákonodarcu a nepotrebuje súhlas dotknutej osoby vecným bremenom. Vlastník je povinný rešpektovať zákonom zriadené vecné bremeno v nevyhnutnej miere a rozsahu a za obmedzenie svojho vlastníckeho práva má právo žiadať náhradu. V prípade vecného bremena za ktorého úhradu žiada žalobca ide vo svojej podstate o určitý druh verejnoprávneho obmedzenia vlastníka nehnuteľností. Podľa žalovaného nie je možné požadovať opakované plnenia, nakoľko sa nejedná o opakované plnenia.

4.3. Ďalej poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu SR, a to sp. zn. 3Cdo/49/2014 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/26/2014.

5. Dňa 23.08.2017 bolo Okresnému súdu Bratislava I doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom sa pridržiaval svojich doterajších vyjadrení, pričom k premlčaniu uviedol, že výšku odplaty možno stanoviť až na základe doby skutočného užívania pozemkov do momentu usporiadania vlastníctva niektorým spôsobom predpokladaným zákonom. To mohlo byť jedným z dôvodov prečo o nich v dôvodovej správe k zákonu č. 66/2009 Z. z. nemohli byť vyčíslené finančné náklady obce. Práve čas skutočného užívania pozemku považuje za rozhodujúci pre začiatok plynutia premlčacej doby. V tomto konaní bol žalobou doručenou súdu dňa 05.02.2013 uplatnený nárok za obdobie vecného bremena od 26.12.2012 do 26.12.2014, teda v rámci plynutia premlčacej doby. Opakované poskytovanie odplaty za vecné bremeno priamo predpokladá aj Občiansky zákonník v ust. § 151p ods. 3. K otázke opakovaného uplatňovania práva na odplatu za vecné bremeno žalobcom zaujal jednoznačné stanovisko aj Krajský súd v Bratislave,

a to rozsudkom zo dňa 26.01.2017 sp. zn. 3Co/339/2015. Žalobca nesúhlasí ani so stanoviskom žalovaného o neprimeranosti odplaty z hľadiska finančných nákladov žalovaného a už vôbec nie s porovnaním s kúpou cenou.

5.1. Žalovaný je pasívny a vzťah so žalobcom sa nijako nesnaží usporiadať napriek viacerým predloženým návrhom. O pozemkové úpravy v predmetnom katastrálnom území ani nežiadal a ani sa nesnažil o iný reálny spôsob usporiadania vzťahov. Nereagoval ani na ponuku na odpredaj, ani na predsporové výzvy. Žalobca je tak nútený podávať opakované žaloby po uplynutí určitého času užívania pozemku v jeho spoluvlastníctve.

5.2. Žalovaný nezohľadňuje, že zákonom č. 66/2009 Z. z. nedošlo k vyvlastneniu pozemku a žalobca je stále jeho podielovým spoluvlastníkom. V zmysle zákona sa má platiť vlastníkovi kompenzácia po dobu obmedzenia vlastníctva, resp. do vysporiadania vzťahov. Právnym titulom odplaty za vecné bremeno uplatneným v tomto konaní je obmedzenie vlastníctva a jeho výška je priamo úmerná dĺžke jeho obmedzenia.

5.3. Celkový postoj žalovaného považuje žalobca vzhľadom na všetky okolnosti prípadu za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi.

6. Súd v danej veci vykonal dokazovanie, pričom zistil nasledujúci skutkový stav:

6.1. Žalobca je podielovým spoluvlastníkom pozemkov nachádzajúcich sa v meste Bratislava, okres Bratislava IV v k. ú. Dúbravka, parcela Registra E, evidované na mape určeného operátu ako pozemok parc. č. XXXX T. T. XXX J. G. R. R.. Č.. XXXX vo výmere XXXX J., K. zapísané na LV pre katastrálny úrad D. Č.. XXXX v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Bratislava - katastrálnym odborom, pričom jeho spoluvlastnícky podiel dosahuje 8/210.

6.2. Žalovaný je vlastníkom nehnuteľností postavených na vyššie uvedených pozemkoch v spoluvlastníctve žalobcu, a to požiarňa zbrojnica a Mestská polícia v Dúbravke a vecí slúžiacich na užívanie spolu s touto stavbou - parkovisko a príjazdové komunikácie. Na základe grafickej identifikácie vypracovanej žalovaným je zrejmé, že žalovaný užíva z vyššie uvedených pozemkov spolu 9662 m².

6.3. Žalobca predložil súdu spolu so žalobou aj znalecký posudok č. 1/2015, ktorý určil, že všeobecná hodnota práv a závad za obdobie od 26.12.2012 do 26.12.2013 je zaokrúhlene podľa vyhlášky č. 534/2008 Z. z. 31 300,- Eur a všeobecná hodnota práv a závad za obdobie od 27.12.2013 do 26.12.2014 je vo výške 40 100,- Eur.

6.4. Súd v danej veci nariadil aj pojednávanie na deň 02.10.2017, pričom súd zistil, že žalovaný sa nedostavil aj napriek tomu, že predvolanie na termín pojednávania mal doručené dňa 10.08.2017. Z pojednávania sa neospravedlnil, ani nežiadal o odročenie pojednávania. Z toho titulu súd v zmysle § 180 CSP pojednával v neprítomnosti žalovaného. Žalobca sa pridržiaval podanej žaloby a osobitne podania doručeného súdu dňa 23.08.2017, v ktorom sa ku všetkým skutočnostiam riadne skutkovo aj právne vyjadril.

7. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou.

7.1. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z., ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie

záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

7.2. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

7.3. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

7.4. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

8. Právo žalobcu na finančnú náhradu za zriadenie vecného bremena a majetkové právo sa premlčuje v zákonom stanovenej trojročnej premlčacej lehote v zmysle Občianskeho zákonníka. Premlčacia lehota začala plynúť odo dňa účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z., t. j. od 01.07.2009, pričom táto uplynula dňa 01.07.2012 pre náhradu za zriadenie vecného bremena týmto zákonom. Žaloba bola podaná dňa 05.02.2015 na Okresný súd Bratislava I. Z vyššie uvedeného vyplýva, že teda nedošlo k premlčaniu práva na finančnú náhradu za zákonné vecné bremeno vzniknuté podľa uvedených zákonov. Podľa názoru súdu prvej inštancie finančná náhrada za zriadenie vecného bremena nemá charakter opakovaného plnenia pre vlastníka dotknutého pozemku, ako ani pre podielového spoluvlastníka.

8.1. Nárok na finančnú náhradu je majetkovým právom a každé majetkové právo podlieha premlčaniu. V danom prípade platí všeobecná trojročná premlčacia lehota. Pre začiatok jej plynutia je teda rozhodujúci objektívny moment, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Nepochybne sa toto právo mohlo prvýkrát uplatniť v dňoch účinnosti dotknutých zákonov.

8.2. Aj krajský súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. 10Co/470/2015 zo dňa 26.01.2017 uviedol, že vecné bremená zriadené na základe zákona majú špecifický režim upravený verejnoprávnymi predpismi, na základe ktorých boli zriadené. Aj keď majú nesporne verejnoprávny prvok daný spôsobom ich vzniku a účelom ktorému slúžia, nemožno prehliadať, že majú významný prvok súkromnoprávny. Občianske právo definuje vecné bremeno ako právo niekoho iného než vlastníka veci, ktorého obmedzuje tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať a tzv. zákonné vecné bremená tento charakter majú tiež. Ich režim ale nie je celkom totožný s režimom zmluvných vecných bremien, lebo sa riadia špeciálnou úpravou právnych predpisov, ktoré upravujú činnosti na ktorých prevádzkovanie vznikli. Nejde ale o úpravu komplexnú, ktorá by vylučovala použitie všeobecnej úpravy Občianskeho práva o vecných bremenách. Preto pokiaľ tieto špeciálne predpisy nemajú zvláštnu úpravu, riadi sa ich režim všeobecnou občianskoprávnou úpravou. Ak špeciálne predpisy zákonných vecných bremien neupravujú náhrady súvisiace s ich výkonom, treba použiť úpravu súkromnoprávnu. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je jednorazová, a preto neprichádza do úvahy forma opakujúceho sa finančného plnenia za pretrvávajúce obmedzenie vlastníckeho práva žalobcu, keď aj z ust. § 4 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z. z. vyplýva, že vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

8.3. Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

8.4. S ostatnými námietkami zo strany žalobcu, či žalovaného sa súd nezaoberal, nakoľko by to bolo v tomto konaní nehospodárne, pretože došlo k premlčaniu nároku žalobcu.

9. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žalovaný nemá právo na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP a contrario. Nakoľko žalovanému nevznikli žiadne trovy, nie je potrebný postup podľa § 262 ods. 2, a teda aby o náhrade trov konania rozhodoval vyšší súdny úradník po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).